

„פֿלשתינ“ נאָשׂ בנמויה לשגום

עתונות המופתי ו, „אל היאת“ (כאן חשבונות פר- טיים) עוררו מלחמת תנופה על תנועת „ברית שלום ערבית“, שעורך „פלשתינ“ החל לדגול בה. „אל נ'אמעה“ ערנו מתוכת ומשדל את בן בריתו, אבל „אל היאת“ מצא לו הזדמנות לדין וחשבון פרטי עם עיסא אל עיסא, ולהטיף עליו חשדים השקופים לכל סורא. ההקפה איננה את „פלשתינ“ להגן על עצמו ול- הסביר את הפוליטיקה החדשה שלו. זוהי תמצית הס- ברתו:

לדעת המתנגדים היה הוא, בעל „פלשתינ“, חייב לנרש את פון ויזל כשהלה בא לכפרו. ולא עוד אלא להזעיק את כל העוזרים והפועלים אשר אתו ולהרביץ בו. וכאשר נפגש עם הנקין, היתה חובתו לחרף ולגדף אותו. אבל לא כן דעת בעל „פלשתינ“. הוא חסויב לשני האנשים ומסר את כל דבריהם בעתונתו. זה בלבד הספיק ליריבים להכניס אותו לאינטריגה ציר- נית ולעשותו לאחד מתומכיו הציונות!!! אבל מה עשה „פלשתינ“? פנה לחבריו לעם לקרוא לעמידה המשר- תפת ובשאלה התנגדו לה, ויתר גם הוא. עוד מאשי- מים אותו בזה שלא חייה את דעתו הוא על הצעת הני- סין. אבל בעל הדעה הוא העם ומוסדו הרפרונטאטיבי, הועה“ב. תפקידו בשאלה בה המורה תסתיים בהגשת הקצעה לועה“ב.

ומה היו עושים אלה החולקים עליו, לו פנה אליהם פון ויזל או הנקין? הויו נמנעים מענות „עליכם- השלום“ לאיש האומר להם: „שלום עליכם“? הויו סותמים את אזניהם שלא לשמוע מלה מפיו איש יהודי? — עד לדין כך נברה משטמת „אל היאת“ ל„פלשתינ“, שלא בוש לאחוז בדרך בקורת הרחוקה

הברורה

מתן הסרמיפיקמים נתפרסם רשמית

נתפרסם רשמית דבר מתן 1480 הרשיונות לעור- ים-עובדים לתקופת הצי השנה הגומרת במרס 1981. לפי ההודעה הרשמית מחולקים הרשיונות: 950 לגבי- רים ו-530 לנשים.

הכנסות הממשלה והוצאותיה

בהודש ספטמבר הגיעו הכנסות הממשלה ל-201.869 לא"י והוצאותיה ל-170.533 לא"י. מרד- שית השנה עד סוף ספטמבר: ההכנסות 1.698.491 לאי וההוצאות 1.707.271 לא"י. לפי זה ירד הגרעון ועמד על פחות מעשרת אלפים לא"י.

ספירת התאונות בעבודה

מודעה רשמית מטילה על נתוני העבודה במקצור עות הבנין, החרושת העובדת במכונות מכניות, כי- צירת כוח חשמל, בהסקת מים, בהפירות ובחציבות להגיש לממשלה בראשון בדצמבר של כל שנה רשימות על התאונות בעבודה, סכומי הפצויים ששולמו לניזו- קים ועוד פרטים לפי מופסים מיוחדים.

חוקה למועצת ראשון-לציון

בעתון הרשמי החדש נתפרסמה חוקת. בהירות חדשה למועצה המקומית של ראשון לציון. המועצה תהי בת 10 — 15 חברי כפי החלטת המושל. הוא גם ימנה את נשיאה וסגניו. זכות הבחירה ניתנת רק לגברים ששלמו מסים למועצה לפחות הצי לא"י במשך השנה האחרונה. פרטי הנהלת הבחירות נקבעים בחוקה בעשרות סעיפים.

ועידת הפועל המזרחי

ביום א' בערב נפתחה ועידת הפועל המזרחי. הצי- שפירא דבר על תפקודי הפועמ"ו בקשר עם המצב בארץ ובציונות. ברכו: הרב אוסטרובסקי בשם המז- רחי, שיעץ לא ללכת בדרכי פירוד המזרחי אלא להלחם בתוכו, פ. לאון בשם הקרן הקיימת, י. פינקל- שטיין בשם הוה"פ של ההסתדרות ומ. פ. ים, ר. בני- מין בשמו ובשם מערכת „ההר“ ואהרים. כיום ב' נמשכו ישיבות הועידה.

מורה הרן לתוצרת הארץ

הוברת שתפרוט את כל הסהורות הנוצרות בארץ תפורסם בקרוב מטעם התאחדות בעלי התעשייה. התר- כרת תופץ באלפי אנסמפלים. מהמיוצרים לא יודש כל השלום עבדי פרסום תוצרתם ברשימה. התאחדות בעלי התעשייה קבעה 3 פרסים — 5 לא"י, 3 לא"י ו-2 לא"י — בעד הלונות הראות המוצ- להים ביותר, שבהם תוצנ דק תוצרץ הארץ. החלונות

צריכים להיות ערובים בימי 7-13 בדצמבר. חברי השופטים יורכב מכ"ב עידית ת"א, ועד הקהלה, מרכז הסוהרים הוערים, אג' האמנים והתאחדות התעשיית.

10 לא"י פרס חלון ראה נאה העלייה והיציאה באוקטובר

לפי מספרים רשמיים נכנסו לארץ במשך אוקטובר בר 217 יהודים ויצאו 101. לעומת הירידה במספר העולים היהודים ניכרת עליה במספר העולים הנוצריים. בחודש זה עלו לארץ 119 נוצרים מלבד 17 שוטריים בריטים. מספר הנוצרים היוצאים מניע בחודש זה ל-85, מלבד 38 שוטריים בריטיים שחזרו לארצם. מושלמים נכנסו 19, בהם דרווי אחד, ויצאו 152.

מספרים אלה כוללים בתוכם 95 עולים (47 יהודים, 38 נוצרים ו-10 מושלמים), שבאו לארץ כתיירי רים והדישו להשתקע בה.

28 עולים הוחזרו מחופי הארץ בגלל אי מלוי דרישות החוק.

לשאלות המכם בין מצרים וא"י

בעתון הרשמי החדש נתפרסמה חלופת מכתבים בין נציגי אנגליה במצרים לבין מיניסטר החוץ המצרי ויציף בוטרם פשה הכוללת את ההסכם בין שתי הארצות על קביעת יחס טוב מצד האחת לתוצרתה של השנייה. אל חלופת המכתבים מצורף מכתבו של המיניסטר המצרי המקבל את דברי הנציב הבריטי, כי סחורות מצרים תזכינה בא"י ליהם לא פחות רגיו מן היחס לסחורות כל ארץ אחרת, בתנאי שמצרים לא תתבע לעצמה את זכויות הסכם המכס המיוחד, שהתקם א"י עם אחת הארצות השכנות בהתאם למגרט עם הארצות השכנות שהיו כלולות עד המלחמה בשטח תורכיה.

20 שנה יודעת הציונות את ירו הקשה של "פלשתיין", ואם יש את מי להאשים בקנניה עם הציור נים, הריהם בין האחרים העוסקים בפוליטיקה, אבל חשוב לנו, שירדעו הבריות, שמלחמת "פלשתיין" ביהודים אינה גזעית, אלא פוליטית בלבד. שאיפתנו להרוס את הציונות אם נוכל, או להחליש את קיצוניותה. והנני עושים זאת מתוך שמירה על קיומנו ועל קיום צאצאינו. ואם יבוא עכשיו חנקין או מישהו אחר, לדרן אתנו על תחימת תחומים לציונות; הובתנו להקשיב לו. ע"י כך נרע, מה הם הנבולות של הציונות בשאיפתם להכנה עם הערבים.

ואיני יודע כיצד יגיע לירי שלום בינינו ובין היהודים, כיצד נוכל לקבל את "הפוליטיקה החוששה" ולשבת אתם במועצה מחוקקת אחת, אם נסרב שאחד מהם יציע לנו הצעה, אם נמאן לשמוע מלה מפי אחד, או לענות, "שלום" לאיש מהם?

אבל אם יש הרוצים שהערבים והיהודים ישארו לנצח נלחמים זה בזה בא"י, גם אחרי הפוליטיקה הנ"ל ליה שנקבעה בספר הלכן, ואחרי שהיהודים התיאשו מהממשלה הבריטית — הרי אינם מבינים שהציונות עלולה להתחוק בהגיע לשלטון ממשלה אחרת. עלינו להשתמש בהודמנות הזאת של חולשת הציונות ונכפה עליה הודעה בזכויותינו. אולי מבינים עכשיו הציור נים, כי ההודעה הזאת בלבד היא המחיר היחיד לשי לום אשר הם ונאחזנו מאהלים לארץ הזאת.

"אל היאת" המשיך אתמול להתקפה את בעל "פלשתיין" בגלל הצעתו לכנס ועידה יהודית-ערבית לפני התחלת ההגשמה של הספר הלכן. עמדת היהודים ביחס לארץ ולערבים, טוען העורך לא נשתנתה; כל הירודים הנם פוליטיקאים הרוצים לרמות, ובנידון זה טר בים הריביוניסטים גלויי הלב מהאחרים; מסקנתו, שחבל לאבד זמן על שמיעת דבריהם. אלמלא עברו של עיסא אל עיסא במלחמתו הלאומית, היה עורך "אל-

היאת" הושך בו...
עד כאן במאמר ראשי. בכתבה היפואית מסופר, כי המפגיש בין עיסא אל עיסא ובין הנקין היה ודיע מנטורה בכית ודיע חסארי. והאינטריגית היא אינטריגית גה ממש, כי לא נכון שעורך "פלשתיין" לא חיוה את דעתו הוא. לפני פרסום השיחה עם הנקין פירסם מאמר בשם "הגידו את הבית הלאומי ואח"כ נבוא לירי הבנה", משמע שהכין את דעת קוראיו לקבלת הצעת הנקין. ויש אומרים, מוסיף הכתב, שאחרי הפגישה עם הנקין נמנע "פלשתיין" מלפרסם ידיעות על וארי הוגרית ועל בידואי אל הרם. ורבות ההשערות....